

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 22 marca 1963 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane przez przedsiębiorstwa resortu rolnictwa dla jednostek gospodarki społecznej.

Na podstawie § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 17, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykułami nietypowymi w rozumieniu zarządzenia są nie objęte obowiązującymi cennikami wyroby, których produkcja ma charakter jednorazowy i wykonywana jest na warunkach technicznych, określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Produkcją jednorazową (ust. 1) jest również produkcja małoseryjna, jeżeli ma charakter niepowtarzalny.

3. Nietypowymi usługami (robotami) przemysłowymi są usługi nie objęte obowiązującymi cennikami i taryfami, wykonywane na indywidualne zamówienia.

4. Ilekroć w dalszych przepisach zarządzenia mowa jest o artykułach nietypowych, rozumie się przez to również nietypowe usługi (roboty) przemysłowe.

§ 2. 1. Ceny nietypowych artykułów produkowanych dla jednostek gospodarki społecznej przez przedsiębiorstwa resortu rolnictwa objęte planowaniem centralnym i terenowym uzgadniają w drodze porozumienia wykonawca z zamawiającym na zasadach określonych w zarządzeniu.

2. Cena jednostkowa artykułu nietypowego powyżej 100.000 zł, a w zakładach remontowych sprzętu melioracyjnego powyżej 150.000 zł, wymaga zatwierdzenia przez Ministra Rolnictwa.

§ 3. 1. Podstawą do uzgodnienia ceny jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez wykonawcę po otrzymaniu przez niego zamówienia.

2. Kalkulacja planowanego kosztu własnego powinna być sporządzona zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów obowiązującymi wykonawcę i według wzorów obowiązujących w tym zakresie.

3. Przy sporządzaniu kalkulacji, o której mowa w ust. 2, należy uwzględnić zysk, jaki wykonawca osiąga z produkcji najbardziej zbliżonych artykułów typowych, jednak nie wyższy niż przeciętny zysk osiągany w danym zakładzie.

4. Jeżeli ceny wyrobów typowych najbardziej zbliżonych do artykułów nietypowych nie pokrywają kosztu ich produkcji, należy w kalkulacji artykułu nietypowego uwzględnić zysk w wysokości 5%.

5. Przez produkcję najbardziej zbliżoną do produkcji danego wyrobu nietypowego rozumieć należy produkcję artykułu lub grupy artykułów dających się porównać z artykułem nietypowym pod względem przeznaczenia lub technologii wytwarzania.

6. Przeciętnym zyskiem osiąganym w danym zakładzie jest zysk wykazany w ostatnim pełnym rocznym zamknięciu bilansowym.

§ 4. Jeżeli faktycznie osiągnięty zysk z produkcji nietypowej przewyższa zysk określony w kalkulacji więcej niż o 3% w stosunku do kosztu produkcji, różnicę tę uważa się za zysk nieprawnidłowy. Zysk ten podlega przelaniu na zasadach i w trybie określonym w obowiązujących wykonawcę przepisach o systemie finansowym.

§ 5. 1. Jeżeli artykuł nietypowy różni się od artykułu typowego, objętego cennikiem obowiązującym wykonawcę lub na który ustalona została cena przez organ właściwy dla

wykonawcy, tylko zmianami w wykonaniu i wyposażeniu, podstawą do uzgodnienia ceny (§ 2) jest nie kalkulacja kosztu produkcji artykułu nietypowego, lecz cena artykułu typowego, którą zwiększa się lub zmniejsza o różnicę kosztów wynikającą z dokonanych zmian z uwzględnieniem przypadającej od tej różnicy stawki zysku osiągananej na artykule typowym.

2. Przepisy § 3 ust. 4—6 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. W wyjątkowych wypadkach (np. przy nietypowych skomplikowanych remontach i produkcji skomplikowanych maszyn i urządzeń), gdy w chwili zawierania umowy dane dotyczące warunków technicznych nie pozwalają na sporządzenie dokładnej kalkulacji, wykonawca sporządza jedynie kalkulację orientacyjną, na której podstawie uzgadniana jest wysokość limitu ceny artykułu nietypowego.

2. W razie gdy określony został limit ceny, cenę ostateczną określa się na podstawie kalkulacji wynikowej. Jeżeli cena określona na podstawie kalkulacji wynikowej jest wyższa od limitu ceny, za cenę ostateczną przyjmuje się cenę równą limitowi.

§ 7. 1. Kalkulację kosztu artykułu nietypowego wykonawca przesyła zamawiającemu w ciągu 14 dni od daty zamówienia.

2. Jeżeli zamówienie dotyczy bardziej skomplikowanego artykułu nietypowego, termin opracowania kalkulacji może być przedłużony w drodze pisemnego porozumienia wykonawcy z zamawiającym.

§ 8. 1. Uzgodnienie ceny następuje przez pisemne potwierdzenie zamawiającego w ciągu 7 dni od daty otrzymania kalkulacji opracowanej przez wykonawcę.

2. W ciągu 7 dni od daty otrzymania kalkulacji zamawiający może zgłosić na piśmie zastrzeżenia dotyczące poszczególnych pozycji kalkulacji lub ogólnej wysokości ceny z niej wynikającej.

3. Wykonawca w ciągu 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń zawiadamia zamawiającego o przyjęciu zastrzeżeń i uzgodnieniu ceny bądź o odrzuceniu zastrzeżeń i nieuzgodnieniu ceny.

4. Jeżeli w czasie trwania umowy zamawiający wprowadza zmiany w dokumentacji technicznej lub warunkach dostaw, mające zasadniczy wpływ na wysokość ceny artykułu, strony powinny odpowiednio zmienić cenę.

§ 9. 1. Jeżeli nie doszło do uzgodnienia ceny we właściwym terminie (§ 8), wykonawca i zamawiający w ciągu 7 dni po upływie tego terminu zawiadamiają o tym za pośrednictwem jednostki nadrzędnej nadzorujące je ministerstwa wnosząc jednocześnie o ustalenie ceny. Wniosek powinien być zaopatrzony w całokształt materiałów dotyczących bezskutecznego uzgadniania ceny.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, cenę artykułu nietypowego ustala minister nadzorujący wykonawcę w porozumieniu z ministrem nadzorującym zamawiającego.

3. Jeżeli porozumienie co do ustalenia ceny nie zostało osiągnięte, cenę tę ustala Państwowa Komisja Cen, do której należy skierować wniosek o ustalenie ceny.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: M. Jagielski